

Zaaknummer : 00500206
Ons Kenmerk : ODH-2019-00097539
Datum :

21 OKT. 2019

Beschikking

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Onderwerp

Op 6 november 2017 hebben wij een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen als bedoeld in artikel 2.1, lid 1, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. De aanvraag betreft een verzoek tot intrekking van het voorschrift 12.3 met betrekking tot het lozen van sulfaathoudend afvalwater. De inrichting is gelegen aan de Waterpas 100 te Den Haag.

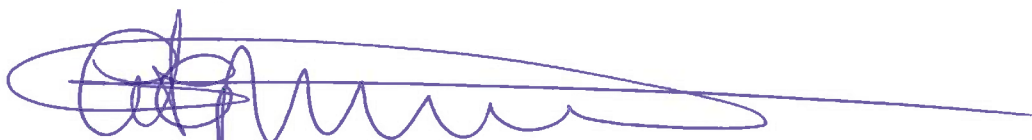
Besluit

Wij besluiten:

- I. op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder e (2° het veranderen of veranderen van de werking van een inrichting en/of 3° het in werking hebben van een inrichting) van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht een omgevingsvergunning te weigeren voor het lozen van afvalwater met een sulfaatgehalte van maximaal 3.000 mg/l, maar wel een omgevingsvergunning te verlenen voor het lozen van afvalwater met een sulfaatgehalte van maximaal 1.500 mg/l. Aan de verlening van de vergunning zijn voorschriften verbonden. Deze staan in het hoofdstuk "voorschriften" van dit besluit.
- II. van de vergunning met kenmerk DWM/2000/8917 van 28 juli 2000 in te trekken het onderdeel a van voorschrift 12.3.
- III. En tevens:
- IV. de volgende documenten onderdeel te laten zijn van deze omgevingsvergunning:
 - OLO-aanvraag formulier 3289599 {ODH-2017-00118399}
 - Beschrijving bedrijfsactiviteiten {ODH-2017-00118404}
 - Aanvulling d.d. 22 februari 2018 {ODH-2018-00017215}
 - Aanvulling d.d. 20 april 2018 {ODH-2018-00041034}
 - Zienswijze ontwerpbeschikking {ODH-2019-00033139}

Ondertekening

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
voor dezen,

ing. L. Hopman
Hoofd Toetsing & Vergunningverlening Milieu
van de Omgevingsdienst Haaglanden

Rechtsmiddelen

Voor de mogelijkheid rechtsmiddelen aan te wenden tegen deze beschikking wijzen wij op de desbetreffende tekst in het begeleidende schrijven.

Inhoudsopgave

Voorschriften

1.1	AFVALWATER	4
-----	------------------	---

Overwegingen

1.	AANLEIDING	5
2.	PROCEDURE	5
3.	M.E.R.-BEOORDELINGSBESLUIT	6
4.	PROCEDURELE ASPECTEN	6
4.1.	ZIENSWIJZEN OP DE ONTWERPBESCHIKKING	6
4.2.	WIJZIGINGEN TEN OPZICHTE VAN DE ONTWERPVERGUNNING	7
5.	OVERWEGINGEN MILIEU	7

VOORSCHRIFTEN

1.1 Afvalwater

- 1.1.1 Afvalwater, waarin in enig steekmonster de concentratie aan sulfaat bepaald volgens NEN 6487 hoger is dan 1.500 mg/l, mag niet op het openbaar riool worden geloosd.
- 1.1.2 De per tijdseenheid geloosde hoeveelheid sulfaathoudend afvalwater mag ten hoogste 1 m³ per uur bedragen, zijnde bepaald als een jaargemiddelde.
- 1.1.3 De in voorschrift 1.1.2 bedoelde hoeveelheid dient te worden bepaald met een geijkte debietmeter.
- 1.1.4 De verkregen meetgegevens moeten in de administratie van de inrichting voor een periode van drie jaar worden bewaard en verzoek van het bevoegde gezag ter inzage worden gegeven of ter inzage worden opgestuurd.

OVERWEGINGEN

1. Aanleiding

Op 6 november 2017 hebben wij een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen als bedoeld in artikel 2.1, lid 1, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo). De aanvraag betreft een verzoek tot het (gedeeltelijk) intrekken van de in de vergunning van 28 juli 2000 met kenmerk DWM/2000/8917 opgenomen voorschrift 12.3 en wel met betrekking tot het lozen van sulfaat-houdend afvalwater. De inrichting is gelegen aan de Waterpas 100 te Den Haag.

De aanvraag omvat de volgende stukken:

- OLO-aanvraag formulier 3289599 {ODH-2017-00118399}
- Beschrijving bedrijfsactiviteiten {ODH-2017-00118404}
- Aanvulling d.d. 22 februari 2018 {ODH-2018-00017215}
- Aanvulling d.d. 20 april 2018 {ODH-2018-00041034}

Bij de aanvraag zijn de volgende stukken gevoegd:

- Zienswijze ontwerpbeschikking {ODH-2019-00033139}

2. Procedure

Vergunningsprocedure

De uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht is toegepast op deze beschikking. Gelet hierop zijn wij niet verplicht om van de aanvraag kennis te geven in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen of op andere geschikte wijze, tenzij bij de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag een milieueffectrapport (MER) moet worden gemaakt. Nu deze uitzonderingsgrond zich niet voordoet hebben wij geen kennis gegeven van de aanvraag in dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen.

Opschorting procedure

Doordat de aangeleverde gegevens onvolledig waren, is de procedure bij brief met kenmerk ODH-2017-00127097 op 29 december 2017 opgeschort en is verzocht om aanvullende gegevens. Deze zijn op 22 februari 2018 ontvangen, waarna op 26 maart 2018 bij brief met kenmerk ODH-2018-00027932 een tweede maal verzocht is om aanvullende gegevens. Deze zijn op 20 april 2018 door ons ontvangen. De procedure is vervolgens hervat.

Huidige vergunnings situatie

Voor de inrichting zijn eerder de onderstaande vergunningen verleend:

SOORT VERGUNNING	DATUM	KENMERK	ONDERWERP
Revisievergunning	28 juli 2000	DWM/2000/8917	Gehele inrichting
Veranderingsvergunning	20 september 2002	DGWM/2002/8996	Invoering Eural
Veranderingsvergunning	9 november 2004	DGWM/2004/18986	Bodem, inrichtingsgrens
Veranderingsvergunning	10 oktober 2012	PZH-2012-3519925198	Agrarisch afval
Veranderingsvergunning	20 december 2012	PZH-2012-363116304	Biowarmtecentrale

Vergunningplicht

De activiteiten van de inrichting zijn genoemd in Bijlage I, onderdeel C, de categorie 28.1 van het Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor). Op grond van de uitzonderingen genoemd in genoemd in Bijlage I, onderdeel C, de categorie 28.10 is sprake van een vergunningplichtige activiteit.

Het betreft een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort genoemd in Bijlage I, categorie 5.5 (tijdelijke opslag gevaarlijke afvalstoffen in afwachting van een van de onder de punten 5.1, 5.2, 5.4 en 5.6 vermelde behandelingen, met een totale capaciteit van meer dan 50 ton, met uitsluiting van tijdelijke opslag, voorafgaande aan inzameling, op de plaats van productie), van de Richtlijn industriële emissies. Ook om die reden is op grond van artikel 2.1 van het Bor sprake van een vergunningplichtige inrichting.

Het betreft geen inrichting, waarop het Besluit risico's zware ongevallen 2015 van toepassing is.

Bevoegd gezag

Wij zijn bevoegd gezag voor de inrichting. Dit volgt uit artikel 2.4 van de Wabo juncto artikel. 3.3, eerste lid, van het Bor.

Adviezen, aanwijzing Minister, Verklaring van geen bedenkingen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. In artikel 2.26, eerste en tweede lid, van de Wabo, is opgenomen dat het bevoegd gezag t.a.v. een inrichting of mijnbouwwerk, dat loost op het riool, advies vraagt aan de beheerder van het zuiveringstechnisch werk en/of oppervlaktewater waarop het afvalwater wordt gebracht.

Het afvalwater waarop de aanvraag betrekking heeft wordt via het gemeentelijke rioolstelsel geloosd op een zuiveringstechnisch werk, waarvoor het Hoogheemraadschap van Delfland (mede) de zorg draagt. Zij hebben op ons verzoek advies uitgebracht. Wij behandelen het advies in het hoofdstuk "Overwegingen".

3. M.E.R.-BEOORDELINGSBESLUIT

De voorgenomen activiteit valt niet onder de categorieën van de D-lijst van het Besluit milieu-effect-rapportage waarvoor een m.e.r.-beoordelingsplicht geldt. Op grond hiervan is er geen aanleiding voor het opstellen van een m.e.r.-beoordeling dan wel een milieueffectrapport.

4. Procedurele aspecten

4.1. Zienswijzen op de ontwerpbeschikking

Van het ontwerp van de beschikking hebben wij kennis gegeven.

Vanaf 1 februari 2019 heeft het ontwerp ter inzage gelegen en is eenieder in de gelegenheid gesteld om zienswijzen naar voren te brengen. Van deze gelegenheid is door vergunninghouder gebruik gemaakt.

Het betreft de volgende zienswijze:

- In voorschrift 2, is gesteld dat het debiet van het sulfaathoudende afvalwater maximaal 1 m³/uur mag bedragen. Aangezien het gaat om het lozen van afstromend hemelwater van een totaal oppervlakte van circa 10.000 m² is het maximaliseren van de afvalwaterstroom op 1 m³/uur niet realistisch. In het verzoek dat ten grondslag heeft gelegen aan de aanvraag is uitgegaan van een lozing van 8.600 m³/jaar. Uitgegaan van gemiddeld 86 mm neerslag per jaar op 10.000 m². Deze lozing bedraagt gemiddeld 1 m³/uur. Echter bij een stevige regenbui kan de hoeveelheid die per uur geloosd wordt aanzienlijk groter zijn dan 1 m³/uur, en dit betreft niet alleen het hemelwater van het terreingedeelte waar bouw- en sloofafval en granulaat wordt opgeslagen, maar ook het overige terreindeel. Als de afwatering van het hemelwater gelimiteerd wordt op 1 m³/uur ontstaan er op het terrein problemen bij stevige regenbuien. Daarbij dient opgemerkt te worden, dat het in de huidige situatie niet mogelijk is om het mogelijk met sulfaat verontreinigde hemelwater apart af te voeren van het overige mogelijk verontreinigde hemelwater. Het hemelwater afkomstig van het terrein passeert een zandvanger,

olie/waterscheider en vervolgens een bemonsteringsput, waarna het wordt afgevoerd naar het gemeentelijk riool. Dit blijkt duidelijk uit de toegevoegde tekening. Ook voor het mogelijk met sulfaat verontreinigde hemelwater is het passeren van met name de zandvanger wenselijk. Omdat de eis zoals gesteld in voorschrift 2 niet realistisch is, zijn de daaraan gekoppelde voorschriften 3 en 4 ook niet realistisch. Wij verzoeken u dan ook om de voorschriften 2, 3 en 4 te laten vervallen in de definitieve beschikking.

Over deze zienswijzen merken wij het volgende op:

- De zienswijze is voorgelegd aan het Hoogheemraadschap van Delfland en deze stelt dat het lozen van het sulfaathoudende afvalwater in beginsel onwenselijk is en daarom dient te worden gelimiteerd. Onderkend wordt, dat om het gestelde debiet in de voorliggende situatie te kunnen waarborgen, er feitelijk ook voorzien moet zijn in een mogelijkheid tot buffering. Wij achten dit een onredelijk dure (extra) maatregel. Wij volstaan in deze de gewenste limitering te bereiken door het aan te houden maximale debiet als een jaargemiddelde te bepalen, zoals ook genoemd in de zienswijze. De zienswijze is gegrond.

4.2. Wijzigingen ten opzichte van de ontwerpvergunning

Ten opzichte van de ontwerpvergunning zijn de volgende wijzigingen aangebracht:

- In het voorschrift 1.1.2 is toegevoegd de debietbepaling als jaargemiddelde.

5. Overwegingen milieu

1 TOETSINGSKADER MILIEU

1.1 Inleiding

De aanvraag heeft betrekking op het veranderen van een inrichting of mijnbouwwerk als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo.

1.2 Toetsing oprichten, veranderen en/of revisie

Bij onze beslissing op de aanvraag hebben wij:

- de aspecten genoemd in artikel 2.14, eerste lid, onder a, van de Wabo betrokken;
- met de aspecten genoemd in artikel 2.14, eerste lid, onder b, van de Wabo rekening gehouden;
- de aspecten genoemd in artikel 2.14, eerste lid, onder c, van de Wabo in acht genomen.

In de onderstaande hoofdstukken lichten wij dit nader toe, waarbij wij ons beperken tot die onderdelen van het toetsingskader die ook daadwerkelijk op onze beslissing van invloed (kunnen) zijn.

1.3 Activiteitenbesluit

In het Activiteitenbesluit milieubeheer (hierna: Activiteitenbesluit) zijn voor een groot aantal activiteiten, die binnen inrichtingen plaats kunnen vinden, rechtstreeks werkende, algemene regels opgenomen. De inrichting, waarvoor vergunning is aangevraagd, is aangemerkt als een inrichting waarvoor vergunningplicht (type C inrichting) geldt. De voorschriften voor het onderdeel milieu, die in deze vergunning zijn opgenomen betreffen aspecten en activiteiten die niet zijn geregeld in het Activiteitenbesluit en de bijbehorende Activiteitenregeling.

2 BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN

In het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu moeten aan de vergunning voorschriften worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast.

Vanaf januari 2013 moet bij het bepalen van BBT rekening worden gehouden met BBT-conclusies en bij ministeriele regeling aangewezen informatiedocumenten over BBT.

Voor de onderhavige inrichting zijn de volgende informatiedocumenten relevant:

- BBT-conclusies afvalbehandeling
- BBT-conclusies afgas- en afvalwaterbehandeling
- BREF op- en overslag bulkgoederen

In de BBT-conclusies afgas- en afvalwaterbehandeling wordt als BBT voor de verwijdering sulfaat uit afvalwater beschreven: het met chemicaliën laten neerslaan als calciumaluminiumsulfaat en dit vervolgens af te scheiden. Daarnaast worden in de literatuur oplossingen beschreven als: omgekeerde osmose, ionenwisseling en indampen.

Bepaling beste beschikbare technieken

Uit onderzoek van de aanvrager is gebleken, dat het verhoogde sulfaatgehalte als gevolg van de samenstelling van de aangeboden afvalstoffen niet met procesaanpassingen gereduceerd kan worden. In de aanvulling van 20 april 2018 is de technische en economische haalbaarheid beschreven van de diverse hiervoor genoemde zuiveringstechnieken om sulfaat uit het afvalwater te verwijderen. Het nazuiveren van het afvalwater ten einde het sulfaat te verwijderen is met deze zuiveringstechnieken enerzijds technisch niet mogelijk, anderzijds economisch niet rendabel. Derhalve resteert het lozen van het sulfaathoudende afvalwater op het riool.

AFVALWATER

Algemeen beleid afvalwater

De uitgangspunten voor de bescherming tegen verontreiniging door de lozing van afvalwater zijn vastgelegd in de Waterwet, de Wet milieubeheer (hierna: Wm), het Activiteitenbesluit en de Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer.

De drie belangen die deze wetten en regeling voor afvalwater voorstaan zijn:

- De doelmatige werking van het rioolstelsel en de verwerking van het slib uit dit riool;
- De doelmatige werking van de externe afvalwaterzuiveringsinstallatie; en
- De bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewaterlichaam.

Bij de toepassing van de geldende regelgeving moet onderscheid gemaakt worden tussen directe en indirecte lozingen. Directe lozingen zijn lozingen die direct op oppervlaktewater uitkomen. Indirecte lozingen zijn lozingen die niet direct op het oppervlaktewater uitkomen, maar bijvoorbeeld eerst op een bedrijfsriolering of ander tussenliggend (zuiverings)werk van een bedrijf. Het betreft meestal lozingen op het gemeentelijk riool, van waaruit het afvalwater in een rioolwaterzuiveringsinstallatie (hierna: RWZI) wordt gebracht. De indirecte lozingen worden sinds de inwerkingtreding van de Waterwet volledig in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 8), het Activiteitenbesluit en de Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer geregeld. De voorliggende aanvraag betreft een indirecte lozing, waarvoor de Instructie-regeling lozingsvoorschriften milieubeheer van toepassing is. Het betreft namelijk de lozing van verontreinigd hemelwater op het gemeentelijke riool. Het hemelwater is verontreinigd als gevolg van contact met onder andere bouw- en sloopafval. In het kader van de Instructie-regeling zijn in de vigerende vergunning voorschriften opgenomen worden die gericht zijn op de bescherming van het openbaar riool, een zuiveringstechnisch werk of de bij een zodanig openbaar riool of zuiveringstechnisch werk behorende apparatuur.

Op grond hiervan is in de vergunning van 28 juli 2000 met kenmerk DWM/2000/8917 in het voorschrift 12.3, onder a, opgenomen dat afvalwater niet mag worden geloosd indien in enig steekmonster de con-

concentratie aan sulfaat bepaald volgens NEN 6487 hoger is dan 300 milligram per liter, zijnde destijds een algemeen aanvaarde lozingsnorm.

Uit afvalwateranalyses verricht in de periode 2015-2017 is gebleken, dat deze lozingsnorm steeds ruimschoots wordt overschreden met sulfaatgehaltes tussen 720 en 1.300 milligram per liter. Als oorzaak is aangegeven het gipshoudend afval (gips bestaat voornamelijk uit calciumsulfaat) in de aangevoerde stroom bouw- en sloopafval. Het hoge sulfaatgehalte is daarmee inherent aan de bedrijfsvoering. Daaruit voortvloeiend is vanuit het bedrijf de vraag naar voren gekomen of de in de vergunning opgenomen lozingsnorm (nog) wel realistisch is voor het type bedrijf.

Gevraagd wordt de vigerende lozingsnorm van 300 mg/l te verruimen tot 3.000 mg/l (bij een debiet van circa 1 m³/uur). Dit aangezien naar verwachting het gehalte aan uitloogbaar sulfaat in de aangevoerde stroom bouw- en sloopafval zal toenemen door de aard van de te slopen bouwwerken (vanaf de jaren '60 zijn in de bouw significant meer sulfaathoudende bouwmaterialen toegepast). De norm voor sulfaat voor niet vormgegeven bouwstoffen bedraagt 2.430 mg/kg ds. Daarnaast wordt aangevoerd dat bijvoorbeeld in het Activiteitenbesluit voor sulfaat geen lozingsnorm meer is opgenomen.

De reden, dat in het Activiteitenbesluit geen lozingsnorm voor sulfaat meer is opgenomen, is tweeledig: [1] sulfaat komt als gevolg van verandering van bedrijfsprocessen minder vaak voor in het afvalwater en [2] het huidige beton waar rioolbuizen van gemaakt worden is beter bestand tegen het zwavelzuur, dat in het rioelstelsel onder anaërobe omstandigheden uit sulfaat kan ontstaan. Daarbij wel de kanttekening, dat voor het lozen van afvalwater met een sulfaatgehalte van meer dan 300 milligram per liter nog wel overleg met het bevoegd gezag nodig is.

Gebleken is, dat het rioelstelsel waarop wordt geloosd, bestaat uit zogenaamde gresbuizen. Deze zijn in hoge mate bestand tegen chemische aantasting. Een gehalte van 3.000 milligram sulfaat per liter vormt in dat opzicht dan ook geen probleem. Onderzoek aan het rioelstelsel heeft vooralsnog geen aantasting aan het licht gebracht. Het feit dat het rioelstelsel ter plaatse van de lozing bestand is tegen de sulfaatlozing wil niet zeggen dat de lozing ook toelaatbaar is. Dit met het oog op het gehele traject dat het afvalwater moet doorlopen tot en met de zuivering. Het Hoogheemraadschap van Delfland als plaatselijke waterkwaliteitsbeheerder is daarom gevraagd advies uit te brengen. Bij indirecte lozingen heeft de waterkwaliteitsbeheerder immers adviesrecht (artikel 2.26 van de Wabo) bij de vergunningprocedure. Dit advies is bindend voor zover het betrekking heeft op de doelmatige werking van een zuiveringstechnisch werk of overschrijding van de grenswaarden kwaliteit oppervlaktewater (hoofdstuk 5 van de Wm en 2.16 lid 2 van de Wabo). Desgevraagd heeft de waterkwaliteitsbeheerder (het Hoogheemraadschap Delfland) het volgende advies verstrekt op 26 maart 2018:

Delfland is geen voorstander van de lozing van sulfaathoudend water op de riolering. De afvalwaterketen is hiervoor niet ingericht en het sulfaat heeft een negatieve invloed op diverse onderdelen van de keten en het aquatisch milieu. Daarom heeft Delfland in 2016 de beleidsnota "bevordering doelmatige werking zuivering technische werken 2016" opgesteld. In dit beleid wordt een toetsingswaarde van 300 mg/l aangehouden.

Het sorteercentrum West b.v. loost meer dan 300 mg/l. Echter, het sorteercentrum West is een bestaand bedrijf, en daarom adviseer ik de volgende maatwerkoplossing in de vergunning op te nemen. Het sulfaat houdende water mag met een maximaal debiet van 1 m³/uur op de riolering worden geloosd. De sulfaatconcentratie van het water zal daarbij zoveel mogelijk moeten worden beperkt tot een maximale sulfaatconcentratie van 1500 mg/l. Wanneer het sorteercentrum wil uitbreiden, zal de totale lozing van het sulfaat houdende water voor het gehele sorteercentrum opnieuw bekeken moeten worden. Wanneer er een BBT-techniek voor deze stroom sulfaathoudend water beschikbaar komt, zal het bedrijf deze techniek direct moeten gaan toepassen.

De relatie tussen het sulfaatgehalte in het bouw- en sloopafval en het sulfaatgehalte in het afvalwater is aannemelijk. Hoe precies deze relatie is, wordt echter niet onderbouwd aan de hand van bijvoorbeeld uitloogproeven. Vooralsnog is er dan ook geen aanleiding de lozingsnorm voor sulfaat verder te verruimen dan voor de huidige bedrijfsvoering noodzakelijk is. Een verruiming tot 1.500 mg/l volstaat daarvoor, gelet op de aangetoonde gehalten tussen 720 en 1.300 mg/l. De door de waterkwaliteitsbeheerder geadviseerde beperkingen zijn daarom overgenomen in de voorschriften.

CONCLUSIE

Vanuit het toetsingskader dat betrekking heeft op de activiteit milieu van een inrichting zijn er redenen om de omgevingsvergunning (gedeeltelijk) te weigeren. De weigering houdt in het beperken van het maximale sulfaatgehalte tot 1.500 mg/l, terwijl een lozingsnorm van 3.000 mg/l is aangevraagd.

In deze beschikking zijn de voor deze activiteit relevante voorschriften opgenomen.